

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Justus Episc. Conf. 2. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

alterum gaudendum tibi esse, si quando ab aliis nihil pendaris, pluris siquidem non vales, alterum ægrè admittendos esse honores, cum clarè nôris iis indignum te esse, nullam itaque honoris adipiscendi venêris occasionem. Ne respicias virtutem tuam, egregias dotes? recte facta: sed considera nihilum tuum, & peccata tua. *Soli electi bona sua non vident, qua in se vivenda omnibus ad exemplum præbent.* Gregor.

3. Cum demum te (ut dictum est) depresseris, cave putes grande quidpiam fecisse; etenim quidquid dixeris ad tuam depressionem, veritatem attigisti, non explêsti, quidquid feceris, vix tuo functus eris officio, erisque semper servus inutilis.

S. JUSTUS EPISC. CONF.

2. Septembris.

Qui justus est justificetur: & sanctus sanctificetur adhuc. Apoc. cap. 22.

Multi JUSTI nomen habent, rem non habent. Hic in infantia JUSTUS fuit, cum parentem injustè adulterii suspectam, defendit, mox ab ortu suo, prodigiosè loquendo, te status, comitem Andegavensem, matris suæ legitimum conjugem, patrem suum esse. Et hæc crediderim origo est, unde omnes, ex illustrissima comitum Turnensium familia, ab hoc JUSTO, JUSTI cognomen

K 5

men

men retinent. Sed facta sancti spectemus
 Lugduni cum Episcopus praeset, rabiose
 quidam, qui multos furiosè læserat, ut per
 sequentes evaderet, in templum confugit
 à cuius asylo, cum eum extrahere non aude
 rent Adversarii, multis, quamvis fictis, im
 punitatis sponsonibus institère apud IUS
 TUM praesulem, ut è templo eum profugum
 emitteret, qui, ut bonæ mentes alios su
 pede metiuntur, quia credidit, reo exitum
 securitatis factâ fiduciâ, facile persuasit, et
 vix limina egressum perfidi vulneribus confes
 cere. Hinc tantus, licet innocentem praesule
 lem, pervasit dolor, et velut infulâ indignus
 homicidii que reus, Massiliam primò, inde
 in Ægyptum transfugerit, rigidissimâ in de
 sero vitâ, noxam expiaturus, ibidem que ad
 mortem usque eremiticam professus sanctè
 obiit: plusquam IUSTUS: qui se ultroneam
 pro alieno peccato victimam Deo immolavit.
Suffrenus ex Mart. Gallico Susaj.

M E D I T A T I O.

De Justitia.

1. **T**Ime divinam justitiam, utpote quæ terribilis
 futura sit in altera vita, in praesenti quidem mi
 sericordia temperatur; tunc verò mera justitia. Quid
 me fiet æquissimè? si intraveris in iudicium cum servo
 tuo?

tuo? nunc anima mea! esto tui iudex & tortor: nunc patere corpus, nam *in quantum non peperceris tibi, in tantum tibi Deus (crede) parceret.* Tertull.

2. Si quando Sermo fit de aliis æquiores te illis præbeas, eorum de rebus loquere perinde ac si tuæ essent. Si te audiamus, quidquid agis, est perfectissimum, imperfectum verò, quidquid agunt alii parum æquitatis & multum superbiæ est in hoc iudicio. Si plus Deum & proximum, minus verò te amares, nunquam malè de proximo tuo loquereris. Omnes intelligant esse te hominem rectum & iustum.

3. Labora ut indies Justior & Sanctior fias. Immemor bonorum operum, & peccatorum tuorum memor agere pœnitentiam, ut tua possis luere peccata. Vide quam parùm Christum & Sanctos imiteris. Compara vitam tuam cum tot piorum hominum, quorum virtus tibi perspecta est & erubesces, quòd adhuc tam grandis tibi restet via ad Sanctitatem. Progredere, non est hic quieti locus. *In via vita non progredi regredi est, cum nihil in eodem statu remaneat.* Bern.

S. SERAPIA V. M.

3. Septembris.

Opus suum probet unusquisque & sic in semetipso tantam gloriam habebit, & non in altero. Paul, ad Galat. 6.

Ille